

pingunt. De his ac talibus catholici predicatorum nostrorum alii latius et suavius, alii augustius et austerius, prout singulis gratia divina largita est, sermones ecclesiasticos texerunt. Has vasa nescio quas novas absolutiones, quas variis diebus publicas decessiones, nec in literis eorum reperimus, nec fecisse eos credimus, nisi uno illo die, quo communionem ecclesiasticam more antiquitus instituto poenitentibus reddebant. Audacter hoc, sed fideliter et nulla modo arroganter majestati vestrae scribimus.

dum esse putavi, sciens per auctoritatis vestrae gradum nascentem et adhuc latentem istam litteram posse levius recessari, quoniam omnis sententia apud multos tantum habet ponderis quantum est persona proferens potentiae saecularis. At vero prudentia vestra nequaquam ita sentit, neque rationem ponat ex fortuna hominis, sed hominem melius ex momento rationis. Deus omnipotens augeat vobis facultatem intelligendi et exsequendi suam voluntatem.

CIRCA AN. MLVM.

MONACHI CUJUSDAM EPISTOLA.

AD QDERICUM ABBATEM MONASTERII VINDOCINENSIS.

De Haymonis Homillariorum (1).

(Apud MARUL., *Annal. Bened.*, lib. LXI, tom. IV, p. 574.)

Domno suo abbati D. frater R., orationes in Christo.

Pater charissime, scire vos volumus quod codicem hunc quo audivimus, pretio magno a Martino, qui est modo praesul, comitissa emit. Una vice libri causa cepimus oves illi dedit; altera vice causa ipsius libri animum modicum, fumentum, et alterum sigilla, et ter-

tium de milio. Iterum hac eadem causa centum oves; altera vice quasdam pelles martirinas. Cumque separavit se a comite, quatuor libras, ovium emendi causa, ab illa accepit. Postquam autem requisivit denarios, ille conqueri coepit de libro. Illa statim dimisit illi quod sibi debebat.

(1) Haec epistola, tametsi in speciem non magni momenti, hic referenda videtur, ex qua nimirum

intelligitur quanti tunc temporis constantem libri quantique hoc Homillariorum haberetur.

CONGREGATIONIS S. ALBINI ANDEGAVENSIS

EPISTOLA

AD P. PAPAE NEPOTEM

Conqueritur de injustitia legati apostolici in causa ecclesiae S. Clementis de Credonio (1).

(MARTEN. *Anecd.* I, 201.)

Domno P. papae nepoti congregatio S. Albin.

Quam diligentem De vi nobilitatis, domus C. [Gerardus], Ostiensis episcopus, jussu apostolico obedierit, dignitati vestrae non minimum solliciti fuimus intimare. Certe D. papa, nisi nos fecisset memoria, sagacitate vestra interveniente, jussorat quod si legatorum pars Romam, aliis revertentibus, jerat, tempestive rediret ille, causam nostram in

C subtili investigatione examinatum justo fine determinaret: quod si fieri nequisset, scilicet mora praedictae partis dubia tardantia impediante, vel rei veritatem testimonio exploratam sibi renuntiaret. Ille igitur, litteris apostolicis perlectis, legato nostrum nihil coartationis prius respondit. Postea vero patriam nostram ingressus, Turonisque plures dies demoratus, causam nostram etiam obsecratus au-

(1) Acta controversiae quae inter monachos S. Albin Andegavensis et Vindocinensis de ecclesia S. Clementis de Credonio agitata est, edidit V. C. Stephanus

Baluzius in Miscellaneorum lib. II, ad quam respicit haec epistola.